

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/54/2022
Identifikačné číslo spisu:	7218011205
Dátum vydania rozhodnutia:	23.08.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:7218011205.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obvineného X. E. a spol. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 23. augusta 2022 v Bratislave, o dovolaní obvineného X. E. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 02. septembra 2021, sp. zn. 7To/42/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného X. E. odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice II (ďalej tiež „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) z 8. júna 2021, sp. zn. 2T/22/2018 bol obvinený X. E. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) uznaný za vinného v skutku v bode 1/ z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a v skutku v bode 2/ zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

1/ v A., ako aj na území okresu A. - okolie najneskôr od mesiaca január 2016 až do 24.09.2017 obv. Ing. T. K. sám a v niektorých prípadoch aj spoločne s obvineným K. O. v nepravidelných intervaloch približne raz za dva až tri týždne za účelom dosiahnutia finančného zisku od doposiaľ presne nezistených osôb z okolia mesta Q. nakupoval pervitín (metamfetamín), ktorý je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, ktorý po jeho zakúpení prechovával v A. v dvojizbovom byte nachádzajúcom sa na 1. poschodí rodinného domu na K. ulici XX, ako aj na ďalších doposiaľ presne nezistených miestach a následne obv. Ing. K. sám, ako aj prostredníctvom svojich dealerov obv. T. G. (ktorý bol vylúčený na samostatné konanie a o ktorom

nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté) a obv. E. F. zadovážený pervitín za použitia mikrováhy, lyžice a rukavíc rozdelili na menšie množstvo a vložili do pripravených PE sáčkov, kde časť pervitínu si obv. K. ponechal pre vlastnú spotrebu, respektíve pre účely ďalšieho delenia a zvyšnú časť takto rozdeleného pervitínu obv. Ing. K., obv. G. a obv. F. v meste A., ako aj na území okresu A. - okolie odpredávali obv. X. E., F. Q., V. V., X. A., P. A., F. O., F. X., J. O., ako aj ďalším doposiaľ nestotožneným osobám spravidla v telefonicky dohodnutom množstve za doposiaľ presne nezistenú sumu, pričom obv. G. si pervitín za účelom ďalšieho odpredaja zabezpečoval aj od iných, doposiaľ nestotožnených osôb,

ďalej obv. Ing. T. K. vo vyššie uvedenom byte na K. ulici č. XX v A. v dňoch 03.06.2017, 07.06.2017, 08.06.2017, 13.06.2017, 14.06.2017, 23.06.2017, 24.06.2017 a 25.06.2017 poskytoval pervitín svojej priateľke ml. Q. B., nar. XX. XX. XXXX, ktorý spoločne užívali fajčením cez sklenenú trubičku alebo aplikovaním do nosa, a to aj napriek vedomosti o tom, že ml. Q. B. vo vyššie uvedených dňoch s výnimkou dní 24.06.2017 a 25.06.2017 nedovŕšila osemnásť rokov veku,

ďalej dňa 24.09.2017 obv. Ing. T. K. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obv. K. O. a obv. X. E. zakúpili od presne nezistenej osoby a z doposiaľ presne nezisteného miesta na západnom Slovensku celkovo 245,84 g pervitínu s priemerným obsahom 54,7%, 69,8%, 78,1%, 77,6% a 25,6%, čo predstavuje najmenej 2.458 obvykle jednorazových dávok drogy v hodnote najmenej 9.833,60,-Eur, ktorý u seba uschoval obv. K. O. a následne tento prevážali na územie východného Slovenska v osobnom motorovom vozidle zn. Volkswagen Passat AA sedan, ev. č. A., ktorého vlastníkom a užívateľom je obv. Ing. T. K., pričom uvedeného dňa o 19.20 hod. boli v katastri obce F., okres E. zadržaní príslušníkmi Krajského riaditeľstva PZ Košice,

a napokon obv. E. F. v rodinnom dome na O. ulici č. XX v obci F., okres A. - okolie od presne nezisteného času až do 20.10 hod. dňa 24.09.2017, kedy v uvedenom dome bola vykonaná domová prehliadka, prechovával za účelom ďalšej distribúcie 1.850 mg pervitínu s prímiesou metylsulfonfylmetánu s obsahom 13,6%, čo predstavuje najmenej 18 obvykle jednorazových dávok drogy,

2/ obv. X. E. potom, ako si v A. v byte na 1. poschodí rodinného domu na K. ulici č. XX, ako aj na iných doposiaľ nezistených miestach v časovom období od 24.06.2017 do 12.08.2017 od obv. Ing. T. K., ako aj od iných doposiaľ nezistených osôb v najmenej 14-tich prípadoch za presne nezistenú cenu kúpil pervitín (metamfetamín), ktorý je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, tento u seba prechovával a následne vo vyššie uvedenom byte v dňoch 04.07.2017, 13.07.2017, 20.07.2017, 21.07.2017, 07.08.2017 a 12.08.2017 potom, čo pervitín vybral buď z vrečka nohavíc alebo čiernej peňaženky, tento rozdrvil a rozdelil na jednotlivé dávky a poskytol k užívaniu K. P. a Q. B., ktorý vzápätí spolu užíli fajčením alebo aplikovaním do nosa a napokon v priestoroch vyššie uvedeného bytu na prelome dní 05.07.2017 a 06.07.2017 od obvineného Ing. T. K. kúpil za presne nezistenú cenu neznáme množstvo pervitínu, ktorý mu obvinený Ing. T. K. za použitia rukavíc a pripravenej mikrováhy odvážil a odovzdal v PE sáčku, z čoho časť obv. X. E. užil aplikovaním do nosa a časť si odložil do čiernej peňaženky,

3/ obv. ml. Q. B. v dvojizbovom byte nachádzajúcom sa na 1. poschodí rodinného domu na K. ulici č. XX v A. v dňoch 02.06.2017 a 13.06.2017 potom, ako obv. Ing. K. vybral z čierneho plastového vrečka pervitín (metamfetamín), ktorý je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, tento za jeho prítomnosti a na základe jeho návodu a inštrukcií delila pomocou rukavíc, váhy a lyžice na menšie množstvá a tieto dávkovala do pripravených PE sáčkov, ktoré následne K. odložil pre potreby ďalšieho predaja odberateľom, respektíve koncovým konzumentom v meste A. a na území okresu A.,

4/ obv. ml. Q. B. v dvojizbovom byte nachádzajúcom sa na 1. poschodí rodinného domu na K. ulici č. XX v A. potom, ako si v časovom období od 20.05.2017 v najmenej ôsmich prípadoch zadovážila

pervitín (metamfetamín), ktorý je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, ktorý u seba následne prechovávala, tento v dňoch 20.05.2017, 26.05.2017 a 26.06.2017 po jeho rozdelení na jednotlivé dávky poskytla k užívaniu K. P., kde pervitín následne spolu užíli fajčením a aplikovaním do nosa.

Okresný súd za trestné činy skutkovo vymedzené v bodoch 1 a 2 uložil obvinenému X. E. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3, § 41 ods. 2 a § 39 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne okresný súd podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil obvinenému X. E. ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Proti rozsudku okresného súdu podali obvinení Ing. T. K., E. F., X. E. a prokurátor odvolania. Krajský súd v Košiciach (ďalej tiež „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) na podklade odvolania prokurátora vo vzťahu k obvinenému X. E. rozsudkom z 02. septembra 2021, sp. zn. 7To/42/2021, dotknutý rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 3 Trestného poriadku zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u obvineného X. E. a sám v súlade s ustanovením § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložil obvinenému X. E. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h) § 38 ods. 2, § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Výrok rozsudku súdu prvého stupňa o ochrannom dohľade nad obvineným X. E. zostal zrušením krajským súdom nedotknutý. Podľa § 319 Trestného poriadku krajský súd zamietol odvolanie prokurátora vo vzťahu k obvineným Ing. T. K., E. F., K. O. a ml. Q. B., ako aj odvolania obvinených Ing. T. K., E. F. a X. E..

Proti naposledy uvedenému rozsudku krajského súdu podal obvinený X. E. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Tomáša Turcsányiho vo svoj prospech dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, t. j. že dovolaním napadnutý rozsudok krajského súdu má byť založený na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V písomných dôvodoch podaného dovolania obvinený X. E. opakoval svoju argumentáciu a uviedol, že nevedel o pravom účele cesty autom na západné Slovensko dňa 24. septembra 2017 (nákup pervitínu o hmotnosti 245,84 g, skutok uvedený v bode 1/ - poznámka dovolacieho súdu) a podľa jeho názoru aj po vykonaní dokazovania a odôvodnení tejto otázky súdmi v základnom konaní, naďalej sú „jednoznačné pochybnosti“ o tom, či obvinený vedel alebo nevedel o pravom účele tejto cesty. Obvinený v dovolaní ďalej tvrdil, že v jeho prípade sa nemalo jednať o závažnú drogovú trestnú činnosť, pretože on si mal kupovať pervitín iba pre vlastnú potrebu, a nie za účelom jeho ďalšieho predaja a obchodovania s ním. Jadro svojej argumentácie proti napadnutému rozsudku krajského súdu obvinený založil na námietke, že v jeho prípade pri ukladaní trestu nebolo použité ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona, teda mu mal byť uložený trest mimoriadne znížený. Ako na okolnosti odôvodňujúce mimoriadne zníženie trestu obvinený poukázal na priznanú mu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, t. j. že pred spáchaním trestných činov viedol riadny život, jeho hodnotenie zamestnávateľom ako priemerného pracovníka, ako aj správu o jeho správaní z výkonu väzby, ďalej sa na trestnej činnosti kladenej obvineným mal podieľať v minimálnom rozsahu a na svoje osobné pomery, keďže obvinený sa „primárne“ stará o jeho matku, s ktorou žil v spoločnej domácnosti, ktorá je vdova s ťažkým zdravotným postihnutím. Napokon obvinený v prospech mimoriadneho zníženia trestu argumentoval tým, že jemu vytýkaná trestná činnosť má mať jednorázovú povahu, tak ako skonštatoval okresný súd, ktorú však krajský súd neakceptoval. Záverom svojho dovolania obvinený s poukazom aj na zásadu prezumpcie neviny a zásadu v pochybnostiach v prospech obvineného uviedol, že vo vzťahu k vine zo spáchania skutku uvedeného v bode 1/ sú podľa jeho názoru dané „jednoznačné pochybnosti“, a preto považuje rozhodnutia súdov o jeho vine za skutok uvedený v bode 1/, za neopodstatnené a nedôvodné.

Obvinený X. E. z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky

rozsudkom vyslovil, že rozhodnutím krajského súdu a okresného súdu, bol porušený zákon v neprospech obvineného nepoužitím ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, rozsudok krajského súdu, ako aj rozsudok okresného súdu, zrušil vo výroku o treste, prípadne aj vo výroku o vine za skutok uvedený v bode 1/ a okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II (ďalej tiež „prokurátor“), ktorý uviedol, že k argumentácii obvineného sa už vyjadril okresný a krajský súd vo svojich rozhodnutiach a s ich odôvodnením sa prokurátor v celom rozsahu stotožňuje, osobitne sa stotožňuje s právnymi úvahami krajského súdu vo vzťahu k výroku o treste uloženého obvinenému. Prokurátor preto navrhol, aby dovolací súd odmietol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, keďže je zrejmé, že nie sú dané dôvody dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

K vyjadreniu prokurátora k dovolaniu obvineného sa obvinený X. E. a ani jeho obhajca do konania nariadeného neverejného zasadnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, bližšie písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 377 Trestného poriadku] pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Zistil ďalej, že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

V prvom rade je potrebné konštatovať, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávných väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Je nevyhnutné zdôrazniť, že dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007].

Jednotlivé dovolacie dôvody [§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku], ktoré môže dovolateľ uplatňovať, sú vymedzené taxatívne a podstatne užšie ako dôvody zakotvené v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/85/2017, 5Tdo/7/2020.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie situácia spočívajúca v tom, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiaden trestný čin, alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, alebo že obvinený bol uznaný za vinného

z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu (primerane napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Tdo/29/2018, 2Tdo/6/2019, 5Tdo/48/2018).

Naposledy citované ustanovenie teda slúži výlučne na nápravu hmotnoprávných chýb a jeho znenie za bodkočiarkou vylučuje možnosť úspešne sa domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené s výnimkou uvedenou v ustanovení § 371 ods. 3 Trestného poriadku, ktorej uplatnenie však prináleží ministrovi spravodlivosti Slovenskej spravodlivosti.

Inak povedané, vo vzťahu k skutkovému stavu zistenému skôr konajúcimi súdmi vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru a nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov - ich posudzovanie je dominanciou konania odvolacieho. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmanie rozhodnutí súdu druhého stupňa [primerane pozri uznesenie najvyššieho súdu sp.zn.2Tdo/7/2018 z 03. septembra 2018 (publikované v Zbierke pod číslom 96/2018)].

Námietka obvineného vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, ktorá spočíva v tom, že údajne nevedel o účele cesty autom na západné Slovensko (nákup pervitínu o hmotnosti 245,54 g), je námietka skutková (napáda zistený skutkový stav), keďže súdy v základnom konaní ustálili a v tzv. skutkovej vete uviedli, že inkriminovanú cestu autom dňa 24. septembra 2017 vykonali obvinení „po predchádzajúcej vzájomnej dohode“, teda aj s vedomým obvineného X. E.. Rovnako množstvo psychotropnej látky, ktorá bola v rámci skutku uvedeného v bode 1/ zaistená (pervitín o hmotnosti 245,54 g čo predstavuje najmenej 2.458 obvyklých jednorazových dávok pervitínu) vysoko presahuje legálne definície (§ 135 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona) množstva drog prechovávaných pre tzv. vlastnú potrebu (najviac trojnásobok obvyklej jednorazovej dávky pervitínu) alebo pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu (najviac desaťnásobok obvyklej jednorazovej dávky pervitínu). Rovnako pokiaľ obvinený X. E. namietal, že v jeho veci mala byť použitá zásada prezumpcie nevinoty a zásada „in dubio pro reo“, teda „v pochybnostiach v prospech obvineného“, tak uvedená námietka je taktiež skutkovej povahy, pričom súdy v základnom trestnom konaní nemali pochybnosti o vine obvineného X. E.. Predmetné námietky obvineného X. E. dovolací dôvod vyplývajúci z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ale ani žiaden iný nenapĺňajú.

Pokiaľ obvinený namietal, že v jeho trestnej veci nebolo a podľa jeho názoru malo byť použité ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona a v konečnom dôsledku mal mu byť mimoriadne znížený trest odňatia slobody z dôvodov ním uvádzaných, tak uvedená námietka (nepoužitie § 39 Trestného zákona) podľa ustálenej a publikovanej judikatúry dovolacieho súdu nenapĺňa žiaden dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. V stanovisku trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. júna 2010, sp. zn. Tpj 46/2010 a publikovanom v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR (ďalej tiež „Zbierka“) pod publikačným číslom 5/2011, zväzok 1, ročník 2011 sa popri inom konštatuje: „Pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstáť v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine, možno výrok o treste napadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku (pozri bližšie S 5/2011).“ „...„Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku nie je naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 39 Trestného zákona, v dôsledku čoho uložený trest má byť neprimeraný, lebo pokiaľ súd nevyužil moderačné oprávnenie podľa uvedených ustanovení a trest vymeral v rámci nezniženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Nepoužitie ustanovenia § 39 Trestného zákona, respektíve § 40 Trestného zákona v znení účinnom do 01. januára 2006 nezakladá žiaden dovolací dôvod.“ [k podmienkam naplnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku pozri aj rozhodnutie publikované v Zbierke

súdnych rozhodnutí a stanovísk R 51/2014]. Závery vyššie konštatované v stanovisku trestnoprávneho kolégia (S 5/2011), t. j. že námietka nepoužitia ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona nenapĺňa žiaden dovolací dôvod, teda aj obvineným namietaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, sa v plnej miere vzťahuje aj na trestnú vec obvineného X. E..

Na podklade uvedených dôvodov dovolací súd dospel k záveru, že v prípade dovolania obvineného X. E. nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a z toho dôvodu jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Toto uznesenie boli prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.